

¹مِنْ تَبُوحْدَنْصَرَّ الْمَلِكِ إِلَى كُلِّ الشُّعُوبِ وَالْأُمَمِ
وَالْأَلْسِنَةِ السَّاكِنِينَ فِي الْأَرْضِ كُلِّهَا. لِيَكُنْ
سَلَامُكُمْ.² الْآيَاتُ وَالْعَجَائِبُ الَّتِي صَنَعَهَا مَعِيَ اللَّهُ الْعَلِيُّ
خَسَنَ عِنْدِي أَنْ أُخْبِرَ بِهَا. آيَاتُهُ مَا أَعْطَمَهَا، وَعَجَائِبُهُ مَا
أَفْوَها. مَلَكُوتُهُ مَلَكُوتُ أَيْدِيٍّ وَسُلْطَانُهُ إِلَى دَوْرٍ
فَدَوْرٍ.⁴ أَنَا تَبُوحْدَنْصَرُّ قَدْ كُنْتُ مُطْمَئِنًّا فِي بَيْتِي وَتَاصِرًا
فِي قَصْرِي.⁵ رَأَيْتُ خُلْمًا قَرَوَعَنِي، وَالْأَفْكَارَ عَلَى فِرَاشِي
وَرَوَى رَأْسِي أَفْرَعَنِي.⁶ قَصَدَرُ مَنِي أَمْرٌ بِإِخْصَارِ جَمِيعِ
حُكَمَاءِ بَابِلَ قُدَّامِي لِيُعَرِّفُونِي بِتَغْيِيرِ الْخُلْمِ.⁷ جِئْتُ
الْمَجُوسَ وَالسَّحَرَةَ وَالْكَلدَانِيُونَ وَالْمُتَجَمُّونَ، وَقَصَصْتُ
الْخُلْمَ عَلَيْهِمْ فَلَمْ يُعَرِّفُونِي بِتَغْيِيرِهِ.⁸ أَخِيرًا دَخَلَ قُدَّامِي
دَانِيَالُ الَّذِي اسْمُهُ بَلْطَسَاصْرُ كَاسِمُ إِلَهِي، وَالَّذِي فِيهِ
رُوحُ الْإِلَهِةِ الْقُدُوسِينَ، فَقَصَصْتُ الْخُلْمَ قُدَّامَهُ.⁹ يَا
بَلْطَسَاصْرُ، كَبِيرُ الْمَجُوسِ، مِنْ حَيْثُ إِنِّي أَعْلَمُ أَنَّ فِيكَ
رُوحُ الْإِلَهِةِ الْقُدُوسِينَ، وَلَا يُعْشَرُ عَلَيْكَ شَيْءٌ فَأَخْبِرْنِي
بِرُؤْيِ خُلْمِي الَّذِي رَأَيْتُهُ وَتَغْيِيرِهِ.¹⁰ فَرَوَى رَأْسِي عَلَى
فِرَاشِي هِيَ أَنِّي كُنْتُ أَرَى فَإِذَا بِشَجَرَةٍ فِي وَسْطِ
الْأَرْضِ وَطُولُهَا عَظِيمٌ.¹¹ فَكَبُرَتِ الشَّجَرَةُ وَقَوِيَتْ، قَبِلَعَ
غُلُوقُهَا إِلَى السَّمَاءِ وَمَنْطَرُهَا إِلَى أَقْصَى كُلِّ
الْأَرْضِ.¹² أَوْرَاقُهَا جَمِيلَةٌ وَتَمَرُهَا كَثِيرٌ وَفِيهَا طَعَامٌ
لِلْجَمِيعِ، وَتَحْتَهَا اسْتَقَلَّ حَيَوَانُ الْبَرِّ، وَفِي أَغْصَانِهَا
سَكَتَتْ طُيُورُ السَّمَاءِ، وَطَعِمَ مِنْهَا كُلُّ الْبَشَرِ.¹³ كُنْتُ
أَرَى فِي رُؤْيِ رَأْسِي عَلَى فِرَاشِي وَإِذَا بِسَاهِرٍ وَقُدُوسٍ
نَزَلَ مِنَ السَّمَاءِ قَصَرَخَ بِشَدَّةٍ، أَفْطَعُوا الشَّجَرَةَ
وَأَقْصَبُوا أَغْصَانَهَا وَأَثَرُوا أَوْرَاقَهَا وَابْدَرُوا تَمَرَهَا، لِيَهْرَبَ
الْحَيَوَانُ مِنْ تَحْتِهَا وَالطُّيُورُ مِنْ أَغْصَانِهَا.¹⁵ وَلَكِنْ أَثَرُوكُوا
سَاقَ أَصْلِهَا فِي الْأَرْضِ، وَبَقِيَ مِنْ حَدِيدٍ وَنُحَاسٍ فِي
عُشْبِ الْحَقْلِ، وَلِيَتَلَّ بِئَدَى السَّمَاءِ، وَلِيَكُنْ تَصِيْبُهُ مَعَ
الْحَيَوَانِ فِي عُشْبِ الْحَقْلِ.¹⁶ لِيَتَغَيَّرَ قَلْبُهُ عَنِ الْإِنْسَانِيَّةِ،
وَلِيُعْطَ قَلْبَ حَيَوَانٍ، وَلِيَمُضِيَ عَلَيْهِ سَبْعَةُ أَرْبَعَةِ.¹⁷ هَذَا
الْأَمْرُ بِقِصَّةِ السَّاهِرِينَ، وَالْحُكْمُ بِكَلِمَةِ الْقُدُوسِينَ،
لِتَعْلَمَ الْأَجْيَاءُ أَنَّ الْعَلِيَّ مُتَسَلِّطٌ فِي مَمْلَكَةِ النَّاسِ،
فَيُعْطِيهَا مَنْ يَشَاءُ وَيُنْصَبُ عَلَيْهَا أَذْنَى النَّاسِ.¹⁸ هَذَا
الْخُلْمُ رَأَيْتُهُ أَنَا تَبُوحْدَنْصَرُّ الْمَلِكِ. أَمَّا أَنْتَ يَا بَلْطَسَاصْرُ
فَبَيِّنْ تَغْيِيرَهُ، لِأَنَّ كُلَّ حُكَمَاءِ مَمْلَكَتِي لَا يَسْتَطِيعُونَ أَنْ
يُعَرِّفُونِي بِالتَّغْيِيرِ. أَمَّا أَنْتَ فَتَسْتَطِيعُ، لِأَنَّ فِيكَ رُوحُ
الْإِلَهِةِ الْقُدُوسِينَ.¹⁹ جِئْتُ تَحْيِرَ دَانِيَالُ الَّذِي اسْمُهُ
بَلْطَسَاصْرُ سَاعَةً وَاجِدَةً وَأَفْرَعَنَهُ أَفْكَارُهُ. فَقَالَ الْمَلِكُ،

¹3:31 König Nebukadnezar allen Völkern, Leuten und Zungen auf der ganzen Erde: Viel Friede zuvor!²3:32 Ich sehe es für gut an, daß ich verkündige die Zeichen und Wunder, so Gott der Höchste an mir getan hat.³3:33 Denn seine Zeichen sind groß, und seine Wunder mächtig, und sein Reich ist ein ewiges Reich, und seine Herrschaft währt für und für.⁴4:1 Ich, Nebukadnezar, da ich gute Ruhe hatte in meinem Hause und es wohl stand auf meiner Burg,⁵ sah einen Traum und erschrak, und die Gedanken, die ich auf meinem Bett hatte, und das Gesicht, so ich gesehen hatte, betrübten mich.⁶ Und ich befahl, daß alle Weisen zu Babel vor mich hereingebracht würden, daß sie mir sagten, was der Traum bedeutet.⁷ Da brachte man herein die Sternseher, Weisen, Chaldäer und Wahrsager, und ich erzählte den Traum vor ihnen; aber sie konnten mir nicht sagen, was er bedeutete,⁸ bis zuletzt Daniel vor mich kam, welcher Beltsazar heißt nach dem Namen meines Gottes, der den Geist der heiligen Götter hat. Und ich erzählte vor ihm meinen Traum:⁹ Beltsazar, du Oberster unter den Sternsehern, von dem ich weiß, daß du den Geist der heiligen Götter hast und dir nichts verborgen ist, sage, was das Gesicht meines Traumes, das ich gesehen habe, bedeutet.¹⁰ Dies aber ist das Gesicht, das ich gesehen habe auf meinem Bette: Siehe, es stand ein Baum mitten im Lande, der war sehr hoch.¹¹ Und er wurde groß und mächtig, und seine Höhe reichte bis an den Himmel, und er breitete sich aus bis ans Ende der ganzen Erde.¹² Seine Äste waren schön und trugen viel Früchte,

يَا بَلَطَسَاصَّرُ، لَا يُفْزَعُكَ الْجُلْمُ وَلَا تَعْيِيرُهُ. فَاجَابَ
 بَلَطَسَاصَّرُ، يَا سَيِّدِي، الْجُلْمُ لِمُبْعِضِكَ وَتَعْيِيرُهُ
 لِأَعَادِيكَ.²⁰ الشَّجَرَةُ الَّتِي رَأَيْتَهَا، الَّتِي كَبُرَتْ وَقَوِيَتْ وَبَلَغَ
 غُلُّهَا إِلَى السَّمَاءِ، وَمَنْطَرُهَا إِلَى كُلِّ الْأَرْضِ،²¹ وَأَوْرَاقُهَا
 جَمِيلَةٌ وَتَمَرُهَا كَثِيرٌ وَفِيهَا طَعَامٌ لِلْجَمِيعِ، وَتَحْتَهَا سَكَنَ
 حَيَوَانُ الْبَرِّ وَفِي أَغْصَانِهَا سَكَنَتْ طُيُورُ السَّمَاءِ،²² إِنَّمَا
 هِيَ أَنْتَ يَا أَيُّهَا الْمَلِكُ، الَّتِي كَبُرَتْ وَقَوِيَتْ، وَعَظْمَتُكَ
 قَدْ زَادَتْ وَلَعَنَتْ إِلَى السَّمَاءِ وَسُلْطَانُكَ إِلَى أَقْصَى
 الْأَرْضِ.²³ وَحَيْثُ رَأَى الْمَلِكُ سَاهِرًا وَقُدُوسًا تَزَلَّ مِنَ
 السَّمَاءِ وَقَالَ، اقْطَعُوا الشَّجَرَةَ وَأَهْلِكُوهَا، وَلَكِنْ اثْرُكُوا
 سَاقَ أَصْلِهَا فِي الْأَرْضِ، وَيَقْدِ مِنْ حَبِيدٍ وَنَحَاسٍ فِي
 غُشْبِ الْحَقْلِ، وَلِيَتَّبِلَ يَنْدَى السَّمَاءِ، وَلِيَكُنْ تَصْبِيهُ مَعَ
 حَيَوَانِ الْبَرِّ، حَتَّى تَمُضِيَ عَلَيْهِ سَبْعَةُ أَرْمِيَةٍ.²⁴ فَهَذَا هُوَ
 التَّعْيِيرُ أَيُّهَا الْمَلِكُ، وَهَذَا هُوَ قِصَاؤُ الْعَلِيِّ الَّذِي بَاتِيَ عَلَى
 سَيِّدِي الْمَلِكِ،²⁵ يَطْرُدُوكَ مِنْ بَيْنِ النَّاسِ، وَتَكُونُ
 سَكَنًا مَعَ حَيَوَانِ الْبَرِّ وَطُغْمُوتِكَ الْغُشْبُ كَاللَّيْرَانِ،
 وَتَبْلُوتُكَ يَنْدَى السَّمَاءِ، فَتَمُضِي عَلَيْكَ سَبْعَةُ أَرْمِيَةٍ حَتَّى
 تَعْلَمَ أَنَّ الْعَلِيَّ مُتَسَلِّطٌ فِي مَمْلَكَةِ النَّاسِ وَتُغْطِيهَا مِنْ
 يَسَاءٍ.²⁶ وَحَيْثُ أَمَرُوا بِتَرْكِ سَاقِ أَصُولِ الشَّجَرَةِ، فَإِنَّ
 مَمْلَكَتَكَ تَنْبُتُ لَكَ عِنْدَمَا تَعْلَمُ أَنَّ السَّمَاءَ
 سُلْطَانٌ.²⁷ لَذَلِكَ أَيُّهَا الْمَلِكُ فَلْتَكُنْ مَشُورَتِي مَقْبُولَةً
 لَدَيْكَ، وَقَارِقُ حَطَايَاكَ بِالْبَرِّ وَأَتَامَكَ بِالرَّحْمَةِ لِلْمَسَاكِينِ،
 لَعَلَّه يُطَالُ اطْمِئْنَانُكَ.²⁸ كُلُّ هَذَا جَاءَ عَلَى تَبُوحْدَتَصَّرِ
 الْمَلِكِ.²⁹ عِنْدَ نِهَائِهِ أَتَنِي عَشْرَ شَهْرًا كَانَ يَتَمَشَّى عَلَى
 قَصْرِ مَمْلَكَةِ بَابِلَ.³⁰ فَقَالَ، أَلَيْسَتْ هَذِهِ بَابِلُ الْعَظِيمَةِ
 الَّتِي بَنَيْتَهَا لِبَنَاتِ الْمُلِكِ بِقُوَّةِ اقْتِدَارِي وَلِجَلَالِ
 مَجْدِي.³¹ وَالْكَلِمَةُ بَعْدَ يَقَمُ الْمَلِكُ وَقَعَ صَوْتُ مِنَ
 السَّمَاءِ، لَكَ يَقُولُونَ يَا تَبُوحْدَتَصَّرِ الْمَلِكُ إِنَّ الْمَلِكَ قَدْ
 رَالَ غَلَكْ،³² وَطْرُدُوكَ مِنْ بَيْنِ النَّاسِ، وَتَكُونُ سَكَنًا
 مَعَ حَيَوَانِ الْبَرِّ، وَطُغْمُوتِكَ الْغُشْبُ كَاللَّيْرَانِ، فَتَمُضِي
 عَلَيْكَ سَبْعَةُ أَرْمِيَةٍ حَتَّى تَعْلَمَ أَنَّ الْعَلِيَّ مُتَسَلِّطٌ فِي
 مَمْلَكَةِ النَّاسِ وَأَنَّهُ يُعْطِيهَا مَنْ يَسَاءُ.³³ فِي تِلْكَ السَّاعَةِ
 تَمَّ الْأَمْرُ عَلَى تَبُوحْدَتَصَّرِ، فَطَرِدَ مِنْ بَيْنِ النَّاسِ، وَأَكَلَ
 الْغُشْبَ كَاللَّيْرَانِ، وَابْتَلَّ جِسْمُهُ يَنْدَى السَّمَاءِ حَتَّى طَالَ
 سَعْرُهُ مِثْلَ النَّسُورِ وَأَطْفَارُهُ مِثْلَ الطُّيُورِ.³⁴ وَعِنْدَ انْتِهَاءِ
 الْأَيَّامِ، أَمَا تَبُوحْدَتَصَّرِ رَفَعَتْ عَيْنِي إِلَى السَّمَاءِ، فَرَجَعَ
 إِلَيَّ عَقْلِي، وَبَارَكْتُ الْعَلِيَّ وَسَبَّحْتُ وَحَمَدْتُ الْحَيَّ إِلَى
 الْأَبَدِ، الَّذِي سُلْطَانُهُ سُلْطَانُ أَبَدِي وَمَلَكُوتُهُ إِلَى دَوْرٍ
 قَدُورٍ.³⁵ وَحُسِبَتْ جَمِيعُ سُكَّانِ الْأَرْضِ كَلَا سَيِّءٍ، وَهُوَ

davon alles zu essen hatte; alle Tiere auf dem Felde fanden Schatten unter ihm, und die Vögel unter dem Himmel saßen auf seinen Ästen, und alles Fleisch nährte sich von ihm.¹³ Und ich sah ein Gesicht auf meinem Bette, und siehe, ein heiliger Wächter fuhr vom Himmel herab;¹⁴ der rief überlaut und sprach also: Haut den Baum um und behaut ihm die Äste und streift ihm das Laub ab und zerstreut seine Früchte, daß die Tiere, so unter ihm liegen, weglaufen und die Vögel von seinen Zweigen fliehen.¹⁵ Doch laßt den Stock mit seinen Wurzeln in der Erde bleiben; er aber soll in eisernen und ehernen Ketten auf dem Felde im Grase und unter dem Tau des Himmels liegen und naß werden und soll sich weiden mit den Tieren von den Kräutern der Erde.¹⁶ Und das menschliche Herz soll von ihm genommen und ein viehisches Herz ihm gegeben werden, bis daß sieben Zeiten über ihn um sind.¹⁷ Solches ist im Rat der Wächter beschlossen und im Gespräch der Heiligen beratschlagt, auf daß die Lebendigen erkennen, daß der Höchste Gewalt hat über der Menschen Königreiche und gibt sie, wem er will, und erhöht die Niedrigen zu denselben.¹⁸ Solchen Traum habe ich, König Nebukadnezar, gesehen; du aber Beltsazar, sage mir was er bedeutet. Denn alle Weisen in meinem Königreiche können mir nicht anzeigen, was er bedeute; du aber kannst es wohl, denn der Geist der heiligen Götter ist bei dir.¹⁹ Da entsetzte sich Daniel, der sonst Beltsazar heißt, bei einer Stunde lang und seine Gedanken betrübten ihn. Aber der König sprach:

يَفْعَلُ كَمَا يَشَاءُ فِي جُنْدِ السَّمَاءِ وَسُكَّانِ الْأَرْضِ، وَلَا يُوجِدُ مَنْ يَمْنَعُ يَدَهُ أَوْ يَقُولُ لَهُ، مَاذَا تَفْعَلُ.³⁶ فِي ذَلِكَ الْوَقْتِ رَجَعَ إِلَيَّ عَقْلِي، وَعَادَ إِلَيَّ جَلَالُ مَمْلَكَتِي وَمَجْدِي وَبَهَائِي، وَطَلَبَنِي مُشِيرِيَّ وَعُظَمَائِي، وَتَبَيَّنَتْ عَلَيَّ مَمْلَكَتِي وَارْتَدَّتْ لِي عَظَمَةُ كَثِيرَةٍ.³⁷ قَالَ لَآنَ أَنَا تَبَوَّخْتُ نَصْرَ أَسْبُحْ وَأَعْظُمُ وَأَحْمَدُ مَلِكِ السَّمَاءِ، الَّذِي كُلُّ أَعْمَالِهِ حَقٌّ وَطُرُقُهُ عَدْلٌ، وَمَنْ يَسْأَلُكَ بِالْكَبَرِيَاءِ فَهُوَ قَادِرٌ عَلَيَّ أَنْ يُزِيلَهُ.

Beltsazar, laß dich den Traum und seine Deutung nicht betrüben. Beltsazar fing an und sprach: Ach mein Herr, daß der Traum deinen Feinden und seine Deutung deinen Widersachern gälte!²⁰ Der Baum, den du gesehen hast, daß er groß und mächtig ward und seine Höhe an den Himmel reichte und daß er sich über die Erde breitete²¹ und seine Äste schön waren und seiner Früchte viel, davon alles zu essen hatte, und die Tiere auf dem Felde unter ihm wohnten und die Vögel des Himmels auf seinen Ästen saßen:²² das bist du, König, der du so groß und mächtig geworden; denn deine Macht ist groß und reicht an den Himmel, und deine Gewalt langt bis an der Welt Ende.²³ Daß aber der König einen heiligen Wächter gesehen hat vom Himmel herabfahren und sagen: Haut den Baum um und verderbt ihn; doch den Stock mit seinen Wurzeln laß in der Erde bleiben; er aber soll in eisernen und ehernen Ketten auf dem Felde im Grase gehen und unter dem Tau des Himmels liegen und naß werden und sich mit den Tieren auf dem Felde weiden, bis über ihn sieben Zeiten um sind,²⁴ das ist die Deutung, Herr König, und solcher Rat des Höchsten geht über meinen Herrn König:²⁵ Man wird dich von den Leuten stoßen, und du mußt bei den Tieren auf dem Felde bleiben, und man wird dich Gras essen lassen wie die Ochsen, und wirst unter dem Tau des Himmels liegen und naß werden, bis über dir sieben Zeiten um sind, auf daß du erkennst, daß der Höchste Gewalt hat über der Menschen Königreiche und gibt sie, wem er will.²⁶ Daß aber gesagt ist, man solle

dennoch den Stock des Baumes mit seinen Wurzeln bleiben lassen: dein Königreich soll dir bleiben, wenn du erkannt hast die Gewalt im Himmel.²⁷ Darum, Herr König, laß dir meinen Rat gefallen und mache dich los von deinen Sünden durch Gerechtigkeit und ledig von deiner Missetat durch Wohltat an den Armen, so wird dein Glück lange währen.²⁸ Dies alles widerfuhr dem König Nebukadnezar.²⁹ Denn nach zwölf Monaten, da der König auf der königlichen Burg zu Babel ging,³⁰ hob er an und sprach: Das ist die große Babel, die ich erbaut habe zum königlichen Hause durch meine große Macht, zu Ehren meiner Herrlichkeit.³¹ Ehe der König diese Worte ausgeredet hatte, fiel eine Stimme von Himmel: Dir, König Nebukadnezar, wird gesagt: dein Königreich soll dir genommen werden;³² und man wird dich von den Leuten verstoßen, und sollst bei den Tieren, so auf dem Felde gehen, bleiben; Gras wird man dich essen lassen wie Ochsen, bis über dir sieben Zeiten um sind, auf daß du erkennst, daß der Höchste Gewalt hat über der Menschen Königreiche und gibt sie, wem er will.³³ Von Stund an ward das Wort vollbracht über Nebukadnezar, und er ward verstoßen von den Leuten hinweg, und er aß Gras wie Ochsen, und sein Leib lag unter dem Tau des Himmels, und er ward naß, bis sein Haar wuchs so groß wie Adlersfedern und seine Nägel wie Vogelsklauen wurden.³⁴ Nach dieser Zeit hob ich, Nebukadnezar, meine Augen auf gen Himmel und kam wieder zur Vernunft und lobte den Höchsten. Ich pries und ehrte

den, der ewiglich lebt, des Gewalt ewig ist und des Reich für und für währt,³⁵ gegen welchen alle, so auf Erden wohnen, als nichts zu rechnen sind. Er macht's, wie er will, mit den Kräften im Himmel und mit denen, so auf Erden wohnen; und niemand kann seiner Hand wehren noch zu ihm sagen: Was machst du?³⁶ Zur selben Zeit kam ich wieder zur Vernunft, auch zu meinen königlichen Ehren, zu meiner Herrlichkeit und zu meiner Gestalt. Und meine Räte und Gewaltigen suchten mich, und ich ward wieder in mein Königreich gesetzt; und ich überkam noch größere Herrlichkeit.³⁷ Darum lobe ich, Nebukadnezar, und ehre und preise den König des Himmels; denn all sein Tun ist Wahrheit, und seine Wege sind recht, und wer stolz ist, den kann er demütigen.